

Šta Islam kaže o terorizmu?

Jedna od upečatljivih karakteristika vremena u kome živimo je sveopšta prisutnost nasilja u našem društvu. Bilo da se radi o eksploziji bombe na tržnici, ili otmici aviona u kojoj se nevini ljudi drže radi otkupa u svrhu postizanja političkih ciljeva, mi živimo u dobu u kojem su manipulacija etničkim grupama (sektama) ili gubici nevinih života postali svakidašnja pojava.

Takva je i prožimajuća priroda nasilja koje ne poznaje granice. Taj terorizam se smatra jednom od najvećih prepreka za mir i sigurnost u našim društvima. Riječ terorizam je ušla u široku upotrebu prije par decenija. Jedan od nesretnih rezultata ove nove terminologije je taj da ona ograničava definiciju terorizma na onaj koji čine male grupe ili pojedinci. Terorizam, u stvari, jeste globalni problem i manifestira se u različitim oblicima. Njegovi počinioci ne odgovaraju nijednom stereotipu. Oni koji misle da je ljudski život jeftin i koji imaju moć i misle da se ljudski život može trošiti, se pojavljuju na različitim nivoima u našim društvima. To može biti isfrustrirani radnik koji hladnokrvno ubije svog kolegu ili potlačeni građanin okupirane zemlje koji iskaže svoj bijes tako što digne u zrak autobus pun školske djece. Oni su teroristi koji u nama izazivaju mržnju i odvratnost. Ironični su političari koji koriste vjekovnu etničku mržnju između naroda kako bi osigurali svoju poziciju. Šefovi država koji naređuju « masivno bombardiranje » citavih gradova i visoka vijeća koja guše milione civila do smrti svojom vladavinom nezakonitih sankcija, rijetko bivaju kažnjeni za svoje zločine protiv čovječnosti.

Upravo ovakva ograničena definicija terorizma je dovela do toga da se Muslimani povezuju sa djelima destrukcije i terora. Kao rezultat toga, postali su žrtve mržnje prema nasilju i samom teroru. Ponekad se i religija Islam smatra odgovornom za djela ne-muslimana. Da li je moguće da je Islam, čije je svjetlo

okončalo Mračno doba Evrope, sada odgovoran za doba terora??? Da li bi mogla vjera koja ima više od jedne milijarde sljedbenika širom svijeta i preko 7 miliona u Americi, da se uistinu zauzima za ubijanja i sakaćenja nevinih ljudi? Da li bi Islam mogao, čiji sam naziv znači mir i pokornost Bogu, da podstiče svoje sljedbenike da čine djela s ciljem smrti i destrukcije? Da li je to moguće?

Svetost ljudskog života:

Časni Kuran kaže:

«ne ubijajte onog koga je Allah zabranio ubiti, osim kada to pravda zahtijeva, eto to vam On preporučuje da biste razmislili» (Kuran 6:151)

Islam smatra sve životne oblike svetim. Međutim, svetosti ljudskog života je dodijeljeno posebno mjesto. Najistaknutije osnovno pravo ljudskih prava koje ima ljudsko biće je pravo na život.

Časni Kuran kaže :

« ako neko ubije nekoga ko nije ubio nikoga, ili onoga koji na zemlji nered ne čini – kao da je sve ljude poubijao; a ako neko bude uzrok da se nečiji život sačuva, kao da je svim ljudima život sačuvaao.» (Kuran 5:32)

I tolika je vrijednost jednog ljudskog života da Kuran izjednačava uzimanje čak jednog ljudskog života na nepravedan način sa ubijanjem cijelog čovječanstva.- Kuran time, vrlo jasnim riječima zabranjuje ubistvo. Uzimanje života kriminalaca državnim uredbom kako bi se provela pravda je potrebno kako bi se podržala vladavina prava, kao i mir i sigurnost društva. Samo mjerodavan i kompetentan sud može odlučiti da li je osoba izgubila pravo na život time što nije ispoštovala pravo na život i mir drugih ljudi.

Etika rata:

Čak i u stanju rata, Islam propisuje da se sa neprijateljem na ratištu postupa plemenito. Islam je jasno povukao liniju između boraca i ne-boraca u neprijateljskoj zemlji Sve dok se ne-boračka populacija odnosi na žene, djecu stare i slabe itd..

Božji poslanik Muhamed (s.a.w.s) je svojim vojnicima zabranio ubijanje žena, djece i savjetovao ih je («Ne sakatite, ne varajte, ne pretjerujte, ne ubijajte novorođenčad..») Isto tako je Božji poslanik Muhamed zabranio kažnjavanje vatrom.

čime se ne-borcima garantirala životna sigurnost čak i kada je njihova zemlja bila u ratu s drugom Islamskom državom.

Džihad:

Islam se općenito pogrešno shvaća u Zapadnom svijetu, ali možda nijedan Islamski termin ne pobuđuje tako snažnu reakciju kao riječ «džihad». Termin «džihad» se dosta zloupotrebjavao, kako bi prizvao bizarne slike nasilnih Muslimana koji prisiljavaju druge da se pokore pred njihovim sabljama. Ovaj mit je uvijekovječen kroz vjekove nepovjerenja za vrijeme i nakon krstaških ratova. Nažalost, preživio je do današnjih dana.

Riječ Džihad dolazi od korijenske riječi jahada, što znači borba. Time džihad doslovno znači čin borbe. Božji poslanik Muhamed (s.a.w.s) je rekao da je najveći džihad borba sa podmuklim sugestijama vlastite duše. Time se džihad prvenstveno odnosi na unutrašnju borbu da se postane osoba vrijedna i pokorna Bogu u svim aspektima života.

Sekundarno se džihad odnosi na borbu protiv nepravde. Islam, kao i mnoge druge religije, dopušta oružanu samo-odbranu, ili odmazdu protiv tiranije, eksploatacije ili ugnjetavanja.

Časni Kuran kaže:

« A zašto se vi ne biste borili na Allahovom putu za potlačene, za muškarce i

žene i djecu, koji uzviču: «Gospodaru naš, izbavi nas iz ovog grada, čiji su stanovnici nasilnici, i Ti nam odredi zaštitnika, i Ti nam podaj onoga ko će nam pomoći»

(Kuran 4:75)

Time Islam nalaže svojim vjernicima da teže prema najboljem u pročišćenju samih sebe, kao i u uspostavljanju mira i pravde i uklanjanju pritisaka oko nje.

I kao što je Martin Luther King Jr. Rekao:

«U ovoj generaciji , mi ćemo se morati kajati ne samo zbog riječi mržnje i djela loših ljudi već i zbog molećive šutnje dobrih ljudi.»

Islam nalaže svim Muslimanima da zajednički rade na održavanju ravnoteže u kojoj je Bog stvorio sve. Međutim, bez obzira koliko ispravan može biti uzrok, Časni Kuran nikada ne oprašta ubijanje nevinih ljudi. Teroriziranje civilnog stanovništva se nikada ne može označiti terminom džihad i nikada se ne može uskladiti sa učenjem Islama.

Historija tolerancije:

Čak su i zapadni učenjaci poricali mit o Muslimanima kao onima koji prisiljavaju druge na preobraćivanje. Slavni historičar De Lacy

O'Leary je napisao :

«Historija međutim jasno kaže da je legenda o fanatičnim Muslimanima koji haraju svijetom i prisiljavaju na primanje Islama oštricom mača pokorene narode , jedno od najapsurdnijih mitova koje su historičari ikada tvrdili.»(3)
Muslimani su vladali Španijom oko 800 godina. Za ovo vrijeme, i sve dok nisu istjerani iz nje, tamo su živjeli i cvjetali ne-muslimanski narodi. Pored ovoga, Hrišćanske i Jevrejske manjine su preživjele u Muslimanskim zemljama Bliskog Istoka. Zemlje kao što su Egipat, Maroko, Palestina, Libanon, Sirija i Jordan imaju značajnu kršćansku i/ili jevrejsku populaciju. Za Muslimana ovo nije iznenađujuće, jer njegova vjera mu zabranjuje da prisiljava druge da prihvate njegov svjetonazor.

Časni Kuran kaže :

«U vjeru nije dozvoljeno silom nagoniti-pravi put se jasno razlikuje od zablude! Onaj ko ne vjeruje u šejtana, a vjeruje u Allaha-drži se za najčvršću vezukoja se neće prekinuti. A Allah sve čuje i zna» (Kuran 2:256)

Islam – veliki Ujedinitelj :

Daleko od militantne dogme, Islam je način života koji nadilazi rasno i etničko porijeklo. Časni Kuran nas stalno podsjeća na naše

zajedničko porijeklo :

« O ljudi, Mi vas od jednog čovjeka i jedne žene stvaramo, i na narode i plemena vas dijelimo da biste se upoznali. Najugledniji kod Allaha je onaj koji ga se najviše boji , Allah, uistinu, sve zna i nije mu skriveno ništa».(Kuran 49:13).

Prema tome, univerzalnost njegovog učenja čini Islam najbrže rastućom religijom u svijetu. U svijetu punom sukoba, dubokog raskola između ljudi, svijeta kojem se prijete terorizmom koga vrše pojedinci i države, Islam je svijetlo u marku koje nudi nadu za budućnost.

[1] Preneseno iz Buharijeve zbirke hadisa

[2] Preneseno iz Muslimove zbirke hadisa

[3] Preneseno iz Abu Davudove zbirke hadisa

[4] Islam na raskršću , London , 1923 , str.8

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
In the Name of Allāh, the Most Gracious, the Most Merciful

We have sent you (O Muhammad)
not but as a mercy for all creatures

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
None has the right to be worshipped but Allāh
and Muhammad is the Messenger of Allāh

Verily, I am sent to you all as the Messenger of Allāh
Say (O Muhammad) : O Mankind !

حَمْدُهُ تَبْلُغُ الشَّاهِدِينَ

Šta Islam kaže o terorizmu?

«بالغة البوسنية»

Conveying Islamic message society
P.o.box 834- Alex- Egypt
E-mail:info_en@islamic-message.com
Site: www.islamic-message.net
Tel: 0127431558